

pesten. — 1864 szept. 18-án lett színész. 1871-ben Balogh György, 1875 jul. havában Krecsányi Ignác tagja volt. 1876-77-ben Mannsberghez szerződött, Győrbe; volt még Miklóssy Gyula és Kőmives Imre tagja is. 1881 okt. havában a Népszínház szerződtette. 1883-ban Farkas Gusztáv, 1884-ben Gaál Sándor, 1885-ben Mészáros Kálmán, majd végül 1886-ban Krecsányi Katalin tagja volt. Ez év jun. havában elméje elborult. Szép alakkal és tehetséggel volt megáldva, de a helyett, hogy az utóbbit fejlesztette s igazi művészi színvonalra emelte volna, könnyedén vette pályáját s oly életmódnak adta magát, mely már annyi jelesünket tönkretett. Ő is az itallak lett az áldozata. Több színművet fordított: „Három pár cipő”, „A lengyel zsidó”, „Százszorszép”, „Adél vagy színpad a színpadon”, „Varázstündérfátyol”, „A saint-fleuri rózsza”, „Február 6-ika”, „Rablók” stb. Neje: Bujka Janka, színésznő, színpadra lépett 1859 jul. 10-én, megh. 1874 szept. 18-án, Hódmezővásárhelyen.

Tollagi Adolf, színész, sz. 1862 ápr. 27-én, Debrecenben, megh. 1925 szept. 22-én, Budapesten. Szülővárosában járt iskolába, majd 1880-ban színésszé lett a debreceni színházban, Mándoky Bélánál. 1885-ben Aradi Gerő, 1887-ben Csóka Sándor 1889—90-ben Krecsányi Ignác társulatának egyik előkelő nevű művésze. 1887-ben meghívták a Népszínházhoz vendégszereplésre. Jun. 2-án fellépett legkedvesebb szerepében, a „Veres haju” Veréb Jankó-jában, de csak 3 év után (1890) szerződtették az intézethez. Izig-vérig kómikus volt, abból a zsánerből, akik szint, derüt és jókedvet vittek az operettnek abba a műfajába, amelyet legázolt és a mult erekllyei közé dobott a ma divatos lett angol táncoperett. A régi Népszínház közönségének egyik kedvence volt Tollagi Adolf, aki a színháznak csaknem minden darabjában játszott. 1902 okt. 15-én innen megvált, elment Kolozsvára, ahol szintén kedvelték. 1903 jan. közepén a Magyar Színház szerződtette. Mint új tag febr. 6-án mutatkozott be, Verő György „A bajusz” c. operettjében, mint János. Itt

1904 okt. 1-én megülte 25 éves jubileumát, a „Hajdúk hadnagya” strázsameszter szerepében. 1905 okt. 1-én ismét meghívták a Népszínház kötelékébe. 1910 máj. 1-én nyugalomba vonult. — Sirjánál búcsúztatót mondott Szirmai Imre, Géczy István, dr. Novák Ernő az állami felügyeleti hatóságok nevében és Fáy Szeréna.

Tolnai Andor, színész, szinigazgató. (L.: Festetics Andor gr.)

Tolnay Andor, színész, sz. 1895 dec. 29-én, Torontálszécsányban. Édesatyja vidéki szinigazgató volt. Középkiskolai érettségi után színészkiskolát végzett s utána színpadra lépett Radó Bélánál, Karcagon. Főbb állomásai: Andor Zsigmondnál Székesfehérvárt, Parlai Lajosnál Nagyváradon, Janovics Jenőnél Kolozsvárott, 1924-25-ig a Fővárosi Operett Színházban. 1927-től a Szegedi Városi Színház tagja. 1928-ban a Király Színház állandó vendégszereplésre szerződtette. Főbb szerepei: Nótáskapitány, Teresina, Miami, Királynő rózsája, Eltörött a hegedűm, Csikágó hercegnő, stb. operettek bonvivant szerepei.

Tolnay Pál, az állami színházak műszaki főfelügyelője, okl. gépészmérnök és közgazdasági mérnök, sz. 1891-ben, Gyulafehérváron. 1913-ban már tanársegéd a budapesti Műegyetemen. Innen a világháboru szólítja el, amit mint tűzérőhadnagy küzd végig. 1926 tavaszán veszi át az állami színházak műszaki ügyeinek vezetését, ahol 1927-ben nevezik ki műszaki-főfelügyelőnek. A három állami színházban nemcsak műszaki ügyekkel, hanem díszlettechnikai és világítási hatások megoldásával is foglalkozik. A „Háry János” óraszerkezete, az „Ember tragédiája”-nak vashídja, a „Petruska” óriás-kereke, a „Francesca da Rimini” csatajelenetének pirotechnikai hatása és még számos egyéb színpadtechnikai megoldás fűződik nevéhez. Ő alkalmazott először magyar színpadon vasszerkezeteket a díszlettechnél, ezáltal nagyban növelve a színpadi-díszlet biztonságát. 1928-ban megtervezi a Rádió Studiójának akusztikai hatásait, majd